

Prøve. Jeg bygger i saa Henseende væsentlig paa den Betragtning, at, om jeg ellers har forstaaet det ret, er det Landbrugsministeren, der fastsætter Vedtægterne for Forsøgslaboratoriets Udstillinger, og saa længe det er Tilfældet, skønner jeg ikke rettere, end at saa har Ministeren ogsaa sin rundelige Del af Ansvaret for, at Loven paa dette Punkt kommer til at virke efter sin Hensigt, saa er det ikke rigtigt, som det blev hævdet nede i det andet Ting, at man ved den her tilsigtede Ordning vil flytte hele Ansvaret fra Ministeren ud til den Fællesorganisation, som overfor Lovgivningsmagten maa siges at være mere eller mindre ansvarsløs.

Et yderligere Vilkaar for, at den her tilsigtede Ordning kan komme til at virke efter sin Bestemmelse, er jo, at Konsulentvirksomheden vil være i Stand til at honorere de forøgede Krav, som efter denne Lovs Vedtagelse utvivlsomt ville blive stillede til den. Forholdet bliver nemlig her dette, at naar Bedømmelsens Resultat viser, at et Mejeri tiltrænger faglig Vejledning, bliver det Mejerikonsulentens Opgave at træde til, og her bliver det saa et Moment af Betydning, at Mejerikonsulenten besidder den Forstaaelse af og den Opgaaen i sin Opgave, at han stiller sig som Maal med de mindst mulige Midler at søge Manglerne ved Produktionen afhjulpne, at søge dem afhjulpne under den for Mejeriet mindst byrdefulde og mindst bekostelige Form. Thi det er ingen Sag for Mejerikonsulenten, naar han tilkaldes, at anordne bekostelige Reforme og bekostelige Nyanlæg som Middel til at hæve Manglerne ved Produktionen; men ogsaa her gælder det, at hvad der er sparet, det er tjent, her gælder det, at Dygtigheden skal vise sig i Evnen til ved smaa Midler og smaa Udgifter at faa Manglerne hævdede. Lad mig saa i øvrigt, idet jeg har fundet det rigtigt at pege paa dette Punkt, tilføje, at efter min Opfattelse er der intet, der berettiger til at tvivle om, at vort Lands dygtige Stab af Mejerikonsulenter jo vil vide paa hæderfuld Vis at staa Maal med de forøgede Fordringer, som denne Lovs Vedtagelse utvivlsomt vil stille til den.

I den betydningsfulde § 9 er der for Resten et Punkt, jeg har vanskeligt ved at forsonne mig med, idet der der staaer, at Politiet skal forvise sig om, at Anmelderen er i Besiddelse af de til Fremstilling af pasteuriseret Smør fornødne Apparater. Det vil vel i Praksis blive ensbetydende med, at naar et Mejeri har meldt sig til Kontrol, skal Politibetjenten eller Politiasistenten

sendes ud for at tage sagkyndigt Skøn over hele Mejeriets Driftsapparat. Jeg antager, at Politibetjenten i de fleste Tilfælde vil være forstandig nok til at melde sig med en Undskyldning for, at han møder frem som beskikket Ekspert, og han og Mejeribestyreren ville formentlig med Henblik paa dette Punkt hurtigt enes om, at Loven hun er slet, og de ville endvidere sikkert hurtigt blive enige om, at i alt Fald paa det Punkt kunde de to magelig have lavet Loven bedre end selve den høje Rigsdag. Jeg for mit Vedkommende tiltræder denne Betragtning, og mon der ikke paa Rigsdagen skulde kunne vindes Majoritet derfor? Men i saa Fald synes jeg, vi burde ændre Loven paa dette Punkt, og det forekommer mig, at en saadan Ændring overmaade let lod sig gennemføre. Der staaer nu: „Naar Politiet har forvissat sig om“. Hvorfor kunde der ikke staa: „Naar det maa anses for tilstrækkelig godtgjort“. Saa har den højtærede Landbrugsminister al ønskelig Adgang til administrativt at ordne denne Sag paa praktisk og hensigtsmæssig Maade. Der er jo i § 10 bestemt, at under nærmere der omhandlede Omstændigheder kan Ministeren fratage saadanne Mejerier, hvis Smør skønnes utjenligt til Udførsel, Retten til at benytte Lurmærket. Jeg forstaaer Forholdet saaledes, at derved gaa saadanne Mejerier ud af Kontrollen, thi der staaer nemlig i § 6, at de til Kontrol antagne Mejerier skulle benytte Lurmærket. Er altsaa Retten til at benytte dette midlertidigt fratagen Mejeriet, kan det ikke længere blive under Kontrollen. Dette bliver imidlertid atter ensbetydende med, at for at faa Banstraalen hævet og atter blive taget til Naade maa de Mejerier, som midlertidig have mistet Retten til at benytte Lurmærket, atter foretage Anmeldelse, og saa skulle de atter besøges af Politibetjenten. Dette, synes jeg, er unødigt omstændeligt, og jeg synes, at det vilde være hensigtsmæssigt, om dette Forhold blev nærmere overvejet. Jeg synes, at det vilde være praktisk, om det i selve Loven blev tilstrækkelig klargjort, hvorledes de Mejerier, der midlertidig miste Retten til at føre Lurmærket, have at forholde sig, naar de saaledes lyses i Ban.

Der var en enkelt Bemærkning til Lovforslagets § 9, som jeg kunde ønske at gøre. Der staaer der i 5te Stykke: „Landbrugsministeren kan derhos efter Indstilling fra Mejeribrugets Fællesorganisation paabyde de til Kontrol antagne Mejerier“ o. s. v. Jeg forudsætter som givet, at dermed forstaaes samtlige de til Kontrol antagne Mejerier;